

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

مزیت تولید نباید به دلیل ناترازی انرژی از بین برود

وزیر صنعت، معدن و تجارت با اشاره به ناترازی انرژی و تأثیر آن بر فعالیت واحدهای تولیدی گفت: باید به گونه‌ای عمل کنیم که مزیت تولید در کشور از بین نرود، چراکه حفظ مزیت تولید یکی از مؤلفه‌های مهم توسعه است.

به گزارش مهر، سیدمحمد اتابک، وزیر صنعت، معدن و تجارت، در بیست و پنجمین همایش ملی صنعت سبز و آیین معرفی واحدهای صنعتی، معدنی و خدماتی سبز، با گرامیداشت یاد و خاطره رهبر شهید و شهدای جنگ ۱۲ روزه و رمضان و تبریک سالگرد آغاز امامت حضرت ولی عصر (عج)، اظهار کرد: اگر امروز بخواهیم در باره مفاهیم توسعه صحبت کنیم، قطعاً دو نگاه توسعه صنعت و محیط زیست باهم دارند؛ این دو نگاه در اکثر اوقات باهم فاصله‌های معناداری داشته‌اند، اما امروز واقعاً شرایط به نوع دیگری است.

وی افزود: نه صنعت بدون یک محیط زیست سالم قادر است که یک صنعت پایدار باشد و نه محیط زیست بدون یک صنعت بهره‌ور و فناور می‌تواند یک محیط زیست سالم را برای کشور به همراه بیاورد. به عبارت دیگر، هر دوی این دو مکمل یکدیگر هستند و باید به نحوی عمل شود که این تکمیل با توجه به روندی که در دولت چهاردهم برای آن برنامه‌ریزی شده، ان شاء الله بتواند به بار بنشیند و شما عزیزان به عنوان صنعتگران سبز، معدن کاران سبز و کارآفرینان سبز از مزایای آن استفاده کنید.

اتابک ادامه داد: امروز معیار رقابت در صنعت فقط میزان تولید نیست، بلکه نگاه به میزان آب، میزان انرژی که مصرف می‌کنیم، نحوه استفاده‌ای که از برگشت پسماند می‌کنیم و هزاران آیت دیگر مدنظر است. بنابراین تولید در پروسه جلوگیری از تغییراتی کرده که این تغییرات همان مواردی است که من عرض می‌کنم و باید محیط زیست مدنظر داشته باشد.

وزیر صنعت تصریح کرد: از طرفی صنعت سبز امروز دیگر بخشی از منطق اقتصادی است. اگر ما تکنیکی را برای صنعت ایجاد می‌کنیم، این تکنیک باید حتماً منطق اقتصادی خودشان را داشته باشند. اصلاً صنعت سبز یا منطق اقتصادی معنا پیدا می‌کند. به همین دلیل عرض می‌کنم صنعت

سر مقاله

نبرد با اسلحه اقتصادی

مجید حیدری/ دبیر گروه سیاستگذاری روزنامه دنیای اقتصاد

● در جنگ‌های امروزی، همیشه آخرین شلیک بازنگترین خسارت نظامی تعیین کننده نیست. گاهی پس از فروکش کردن درگیری‌ها، نبرد اصلی تازه آغاز می‌شود؛ نبردی که در آن نه تعداد موشک‌ها، بلکه نرخ تورم، ثبات بازار ارز، توان تجارت خارجی و میزان تاب‌آوری جامعه، سرنوشت یک رویارویی را رقم می‌زند. اگر تقابل ایران و آمریکا وارد چنین مرحله‌ای شده باشد، پرسش اصلی دیگر این نیست که کدام طرف قدرت نظامی بیشتری دارد؛ پرسش این است که کدام اقتصاد می‌تواند هزینه‌های جنگ را هوشمندانه‌تر مدیریت کند. جنگ‌های جدید با جنگ‌های کلاسیک تفاوتی اساسی دارند. در گذشته، اشغال سرزمین یا نابودی توان نظامی دشمن هدف اصلی بود؛ اما امروز اقتصاد خود به میدان نبرد تبدیل شده است. محدود کردن تجارت، تحریم شبکه‌های مالی، اختلال در صادرات، فشار بر بازار ارز و حتی ایجاد نااطمینانی برای سرمایه‌گذاران، بخشی از ابزارهای جنگ هستند. به همین دلیل، پایان درگیری نظامی از ازمایه معنای پایان جنگ نیست؛ چه بسا شیخ دشوارتر ماجرا از همان جا آغاز شود.

در این میان، ایران و آمریکا هر دو بر یک فرض مشترک حرکت می‌کنند؛ اینکه زمان به سود آنهاست. واشنگتن تصویری کندتادوم فشار اقتصادی، توان تصمیم‌گیری تهران را محدود می‌کند و هزینه ادامه تقابل را بالا می‌برد. در مقابل، تهران نیز بر این باور است که با اتکا به تاب‌آوری اقتصاد و جامعه، می‌تواند این دوره را پشت سر بگذارد و طرف مقابل را به تجدیدنظر در سیاست‌هایش وادار کند. اما تجربه جنگ‌های فرسایشی نشان می‌دهد زمان معمولاً متحد هیچ‌یک از طرفین نیست. هر چه رویایی طولانی تر شود، هزینه‌های اقتصادی، مالی و اجتماعی برای هر دو طرف افزایش می‌یابد و احتمال دستیابی به یک پیروزی قاطع کاهش پیدا می‌کند. از همین رو، منطقی‌ترین سناریو آن است که این تقابل هر چه زودتر از مسیر دیپلماسی خاتمه یابد. با این حال، اگر جنگ اقتصادی ادامه پیدا کند، پرسش اصلی این است که ایران چگونه می‌تواند هزینه‌های آن را کاهش دهد.

شاید مهم‌ترین اشتباه در تحلیل جنگ‌های اقتصادی آن باشد که همه نگاه‌ها به بیرون دوخته شود؛ به تحریم نفت، مذاکرات یا تصمیم‌های واشنگتن. این عوامل بدون تردید اهمیت دارند، اما تعیین کننده نهایی نیستند. آنچه نتیجه یک جنگ اقتصادی را مشخص می‌کند، کیفیت سیاستگذاری در داخل کشور است. اگر اقتصاد داخلی گرفتار تورم مزمن، بی ثباتی، کسری بودجه و نااطمینانی باشد، فشار خارجی چند برابر اثر خواهد گذاشت. اما اگر اقتصاد از ثبات نسبی برخوردار باشد، همان فشارها نیز اثر محدودتری خواهند داشت. به بیان دیگر، تحریم زمانی بیشترین اثر را دارد که ضعف‌های داخلی آن را تقویت کنند.

به همین دلیل، شاید مهم‌ترین میدان این نبرد، نه بازار نفت باشد و نه تنگه هرمز؛ بلکه سفره خانوار ایرانی است. هر چه قدرت خرید مردم بیشتر، آسیب ببیند، تاب‌آوری اقتصاد نیز کاهش پیدا می‌کند. کاهش درآمد واقعی خانوارها، افت سرمایه‌گذاری، رکود تولید و افزایش نااطمینانی، زنجیره‌ای است که در نهایت توان اقتصاد را تحلیل می‌برد. از این منظر، مهار تورم دیگر فقط یک هدف اقتصاد کلان نیست؛ یک ضرورت راهبردی است. در جنگ اقتصادی، تورم مهم‌ترین کالایی است که فشار خارجی را به زندگی مردم منتقل می‌کند. هر چه تورم بالاتر باشد، آثار تحریم‌ها سریع‌تر و عمیق‌تر به سفره خانوار می‌رسد و توان مقاومت اقتصاد کاهش می‌یابد. بنابراین، کنترل تورم باید به عنوان بخشی از راهبرد کاهش آسیب‌پذیری کشور در برابر فشارهای خارجی تلقی شود.

مهار تورم با دستور و قیمت‌گذاری حاصل نمی‌شود. انضباط مالی دولت، کنترل رشد نقدینگی، اصلاح نظام بانکی، کاهش نااطمینانی و ثبات در سیاستگذاری، پیش‌نیازهای دستیابی به ثبات قیمت‌ها هستند. شاید اجرای این اصلاحات دشوار باشد، اما هزینه به تعویق انداختن آنها به مراتب بیشتر خواهد بود. تجربه سال‌های گذشته نشان داده که حتی در شرایط تحریم نیز تجارت با اقتصاد ایران متوقف نمی‌شود؛ اما این روند پرهزینه‌تر، کندتر و غیرشفاف‌تر می‌شود. همین افزایش هزینه، قدرت رقابت‌نگاه‌ها را کاهش می‌دهد و به نفع کشور راهبردی می‌دهد.

در حال حاضر با توجه به وضعیت جنگ اقتصادی، تجارت خارجی یکی از مسائل مهم در حوزه امنیت ملی کشور است. در این جنگ، کشوری که بتواند مسیرهای صادرات، واردات، تأمین مالی و دسترسی به بازارهای جهانی را حفظ کند، قدرت مانور بیشتری در برابر فشارهای خارجی خواهد داشت. از این منظر، توسعه روابط اقتصادی با همسایگان، استفاده از ظرفیت اقتصادهای نوظهور، کاهش موانع تسهیل واردات مواد اولیه و طراحی سازوکارهای مالی متناسب با شرایط تحریم، بخشی از راهبرد افزایش تاب‌آوری اقتصاد است، نه صرفاً برنام‌های برای رونق تجارت.

در کنار اینها، یک موضوع کمتر مورد توجه قرار گرفته است؛ ثبات قواعد بازی. فعال اقتصادی بیش از هر چیز به قابلیت پیش‌بینی نیاز دارد. ممکن است با محدودیت‌های خارجی کنار بیایید، اما با تغییر مداوم مقررات، بخشنامه‌های ناگهانی و نوسان‌های شدید سیاستگذاری نمی‌تواند برنامه‌ریزی کند. جنگ اقتصادی زمانی فرساینده‌تر می‌شود که نااطمینانی داخلی نیز به آن اضافه شود. به همین دلیل، شاید مهم‌ترین حمایت از تولید، نه پرداخت یارانه و نه اعطای تسهیلات، بلکه بازگرداندن ثبات و امکان برنامه‌ریزی به اقتصاد باشد. در عین حال، نباید تصور کرد که تداوم این وضعیت برای آمریکاییز بدون هزینه است. بی ثباتی بازار انرژی، افزایش هزینه حضور نظامی در منطقه، فشار بر بودجه و نااطمینانی در بازارهای جهانی، بخشی از هزینه‌هایی است که واشنگتن نیز ناگزیر با آن روبرو است. به همین دلیل، همان گونه که ایران از ادامه این جنگ اقتصادی زیان می‌بیند، آمریکا نیز الزاماً برنده یک رویارویی فرسایشی نخواهد بود.

واقعیت این است که هیچ جنگ فرسایشی تا ابد ادامه پیدا نمی‌کند. حتی سخت‌ترین منازعات تاریخ نیز سرانجام با نوعی توافق، مذاکره یا سازوکار سیاسی پایان یافته‌اند. ممکن است مسیر رسیدن به توافق طولانی باشد و هر دو طرف تلاش کنند با افزایش قدرت چانه‌زنی وارد گفت‌وگو شوند، اما مقصد نهایی معمولاً تغییر نمی‌کند. به همین دلیل، حفظ دیپلماسی نباید به معنای عقب‌نشینی تعبیر شود. اتفاقاً هر چه شرایط پیچیده‌تر باشد، نیاز به دیپلماسی حرفه‌ای بیشتر است. گفت‌وگو زمانی ارزشمند است که با شناخت دقیق از منافع ملی، واقعیت‌های اقتصاد و توازن قوا دنبال شود؛ نه از موضع خوش‌بینی و نه بر پایه بدبینی ملول.

نکته دیگر آن است که هنوز بخش قابل توجهی از دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ باقی مانده است. ممکن است بسیاری از شیوه‌های تصمیم‌گیری دولت او با الگوهای متغیر دیپلماسی فاصله داشته باشد، اما این واقعیت، طرف مذاکره را تغییر نمی‌دهد. اگر قرار باشد راهی برای کاهش فشارهای اقتصادی، مدیریت تنش و خروج از وضعیت فرسایشی پیدا شود، ناگزیر باید با همین دولت و همین تیم گفت‌وگو کرد. به تعویق انداختن تصمیم‌ها به امید تغییر فضای سیاسی در آمریکا، خود می‌تواند هزینه‌های اقتصادی بیشتری بر کشور تحمیل کند.

قظرات آب را چون لحظات زندگی ارج نهم

آگهی مناقصه

شماره: ۳۲۲ / ب / ۰۵ / ۱۴۰۵ م.ع

نوبت اول

شرکت آب و فاضلاب استان کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی با موضوع: تکمیل مخزن ۳۰۰ مترمکعبی نظام‌شهر و تأسیسات جانبی به شماره سامانه ستاد ایران ۴۲۲-۰۵۹۶۳۰۰۰ را برآورد: ۲۰۹/۹۶۷/۱۱۹ ریال و مبلغ تضمین فرایند ارجاع کار ۴۹۸،۵۱۰،۹۸۳ ریال از محل اعتبارات عمرانی با حداقل تعداد: ۱ به پیمانکاران واجد شرایط و اگذا نماید. لذا از کلیه شرکت‌هایی که دارای گواهی معتبر صلاحیت انجام کار دارای حداقل رتبه ۵، در رشته آب می باشند، دعوت می شود.

کلیه مراحل برگزاری مناقصات از دریافت اسناد مناقصات تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

برنامه زمانی مناقصه:

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱ می باشد.

مهلت زمانی در یافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱۹:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ: ۱۴۰۵/۰۶/۱۴

تاریخ تحویل ضمانتنامه به دفتر حراست شرکت ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴

زمان بازگشایی پاکت ها ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۵

لازم به ذکر است:

- در جلسه ی گشایش پاکات ،مناقصه یک نفر نماینده از هر کدام از شرکت کنندگان می تواند حضور داشته باشد.

- ضمانت نامه می تواند به یکی از روش های زیر ارائه شود:

الف ۱- ضمانت نامه بانکی جهت شرکت در مناقصه لازم است شرکت کنندگان نسبت به ارائه «ضمانت نامه فرایند ارجاع کار» منطبق بر آخرین نسخه آیین نامه تضمین معاملات دولتی اقدام نمایند (بدیهی است ارائه ی هر گونه ضمانت نامه خارج از فرمت آئین نامه از جمله ضمانت نامه شرکت در مناقصه قابل پذیرش نمیباشد و شرکت کننده از ادامه روند مناقصه حذف خواهد شد.)

- ضمانت نامه مربوط به موضوع مناقصه باید به مدت ۹۰ روز از آخرین تاریخ تحویل پیشنهاد قیمت اعتبار داشته باشد و برای سه ماه نیز قابل تمدید باشد.

الف ۲- فیش واریزی:

- ارائه فیش واریز وجه نقد به حساب بانکی سپرده حساب زیر:

- مناقصه های داخلی به حساب بانک ملت به شماره ۱۸۶۰۸۱۹۵۷۷ با شناسه واریز ۲۶۵۷۴۸۰۳۰۲۳۱۶۴ بنام شرکت آب و فاضلاب کرمان
- مناقصه عمرانی : به حساب ۱۲۵۹۰۷۱۴۶۵۳۲ IRV7۱۰۰۰۰۴۰۰۱ به نام تمرکز وجوه سپرده شرکت آب و فاضلاب به شناسه واریز ۹۲۹۲۱۸۷۰۰۴۰۰۱۲۵۹۰۷۱۴۶۵۳۲۰۰۰۰

آدرس : کرمان بلوار ۲۲ بهمن نبش بلوار ساوه، شرکت آب و فاضلاب استان کرمان دفتر قراردادها و تلفن ۰۳۴۳۳۲۲۲۲۸۲

مدیریت روابط عمومی و آموزش همگانی

مدیریت روابط عمومی و آموزش همگانی